

123 СУ " Стефан Стамболов " – р-н " Красна поляна " – София

ул. „ Братин дол " 26, Тел: 920 30 23,

mail: sou123@abv.bg

УТВЪРДИЛ:

ГЕОРГИ ВЕЛЕВ

Директор на 123 СУ
"Стефан Стамболов"

СТРАТЕГИЯ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА В 123 СУ „СТЕФАН СТАМБОЛОВ“- СОФИЯ

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Стратегията за управление на риска в 123 СУ „Ст.Стамболов“- гр. София е разработена на основание чл. 4, ал. 1 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор.

Настоящата Стратегия за управление на риска, цели да се очертаят и актуализират процесите по идентифициране, анализ и третиране на рисковете, които могат да повлияят върху постигането на стратегическите цели на 123 СУ „Ст.Стамболов“- гр. София и да осигури изпълнението на тези цели.

Основните стратегически цели на 123 СУ „Стефан Стамболов“- гр. София са насочени към:

1. Провеждане на образованието и възпитанието според държавните образователни изисквания/ стандарти на Министерството на образованието и науката. Усвояване на общообразователния задължителен минимум и повишаване успеваемостта на учениците. Развитие на индивидуалните качества на учениците и стимулиране на творческите заложби на децата и учениците.

Процеса по управлението на риска трябва да трансформира тези стратегически цели в конкретни тактически и оперативни задачи, като разпредели отговорностите, към всички служители, които участват, чрез своите задължения в този процес.

Акцентът се поставя върху следните въпроси:

- Системно и своевременно идентифициране на рисковете;
- Отчитане на вероятността и въздействието на рисковете;
- Установяване на приетите за разпределение ресурси за контрол и определяне на ясни цели за контрол.

Стратегията за управление на риска в 123 СУ „СТЕФАН СТАМБОЛОВ”- СОФИЯ е разработена въз основа на:

- Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор;
- Методически насоки по елементите на финансовото управление и контрол, одобрени от МФ;
- Насоки за въвеждането на управление на риска в организациите от публичния сектор, одобрени от МФ.

Стратегията за управление на риска 123 СУ „СТЕФАН СТАМБОЛОВ”- СОФИЯ обхваща:

- Идентифициране и управление на рисковете;
- Намиране на съответствие между стратегическите цели на училището и нивото на риск, което училището е склонно да поеме;
- Подпомагане вземането на управленски решения, относно реакциите спрямо риска;
- По-добро оползотворяване на финансовия и човешки ресурс.

II. ПОНЯТИЯ И СЪЩНОСТ НА РИСКА

1. Риск е всяко явление, което може да повлияе негативно върху способностите на администрацията на 123 СУ „Стефан Стамболов”- гр. София да постигне целите си.

2. Процес на управление на риска са дейностите по идентифициране, оценяване и мониторинг на рисковете и въвеждането на необходимите контролни дейности с оглед ограничаването им до едно приемливо равнище. Управлението на риска е непрекъснат процес, който е неразделна част от управленския процес като цяло.

3. Система /модел/ по управление на риска е механизъм за вземане на решения, подпомагащи 123 СУ „СТЕФАН СТАМБОЛОВ”- СОФИЯ за постигането на неговите цели, чрез който ресурсите да се разпределят така, че да се получи оптимално третиране на риска.

III. СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА В 123 СУ „СТЕФАН СТАМБОЛОВ”- СОФИЯ

Етап 1: Създаване на условия за управление на риска.

- Директорът утвърждава стратегия, в който се посочват общите цели на училището. Стратегията обхваща развитието на училището за период не по-малък от четири години и се доразвива ежегодно в годишните планове.
- Директорът определя задачите по всяка цел от стратегическия план, като

определя отговорностите на съответните служители.

- Директорът определя необходимите ресурси във връзка с изпълнение на задълженията по управление на риска.

Етап 2: Идентифициране на риска.

Класифицирането на рисковете по рискови области се извършва с цел улесняване на идентифицирането на конкретните рискове. При идентифицирането на рисковете е необходимо да се вземат под внимание следните по-важни рискови области:

1. Външни рискове

- **Отношенията на 123 СУ „Стефан Стамболов“ – гр. София с външни за него субекти** - /Общински администрации, РУО, изпълнители на договори, доставчици на дизел за отопление, ел. енергия, вода, учебници и учебни комплекти и др./- рисковете свързани с дейността на тези външни субекти, могат да повлияят върху дейността на 123 СУ „Стефан Стамболов“ – гр. София.
- **Нормативни** – рискове, свързани със сложността на нормативната уредба, значителни и частични промени в нормативната уредба, въвеждане на нови специфични изисквания, свързани с дейността, договорни отношения с контрагенти.

2. Финансови рискове

- **Бюджетни** – рискове, свързани с финансиране, бюджетна субсидия и средства по програми.
- **Нередности** – загуба на активи, разполагаемите ресурси са недостатъчни, за да се осигурят желаните превантивни действия.
- **Финансови задължения и вземания** – отговорност на 123 СУ „Стефан Стамболов“ – гр. София към служители и трети лица.

3. Рискове за дейността:

- **Стратегически рискове**- могат да повлияят върху постигането на целите: определяне на неточни и/ или непостижими цели, несъответстващо на целите изпълнение и др.
- **Оперативни рискове**- рискове, свързани с ежедневното изпълнение на текущите процеси и дейности.
- **Информация/ технологии** – рискове, свързани с качеството на информацията, остарялата, неточна или непълна информация може да доведе до вземане на погрешни управленски решения.
- **Репутация**- рискове, причинени от неуспехи при работа с учители и непедагогически персонал, родители, граждани или задоволяване на обществени потребности.
- **Проекти**- осъществяване на проекти без необходимата оценка на риска; несвоевременно финансиране.
- **Нововъведения**- въвеждане на нови дейности или технологии, в които

ръководството и колектива на 123 СУ „Стефан Стамболов“ – гр. София има ограничен или слаб опит, без необходимата оценка на риска.

4. Рискове, свързани с управлението на човешките ресурси:

Това са рискове, свързани с недостатъчен административен капацитет, човешки ресурси, координация и комуникация, натиск за постигане на целите, неосигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

5. Рискове, свързани с обществени поръчки:

Това са рискове, свързани с провеждане на процедурите по обществени поръчки, които могат да доведат до незаконосъобразно избиране на фирми за доставки, услуги и строителство. При неправилно определяне на стойността на доставката /услугата/ има вероятност от нецелесъобразно разходване на средства.

Етап 3: Анализ и оценка на идентифицираните рискове.

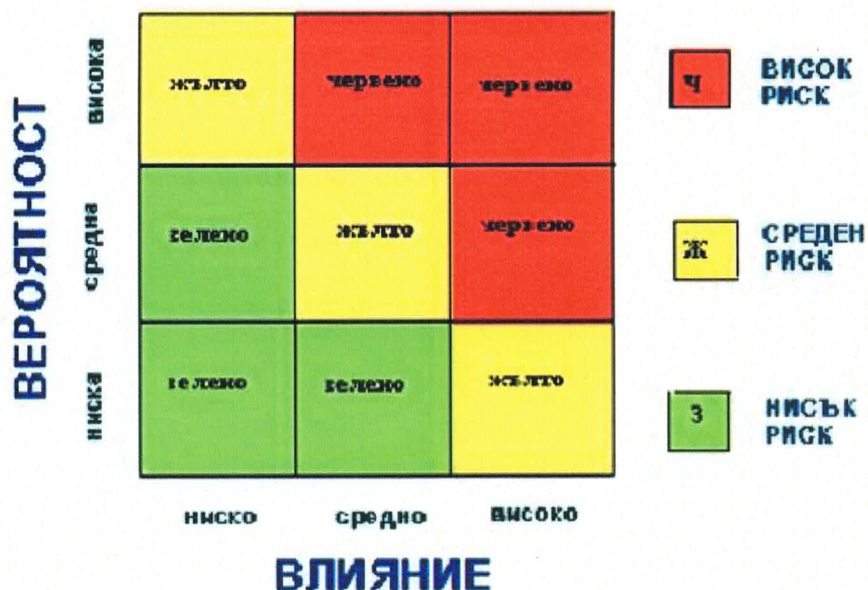
Рисковете се прецизират, чрез използване на два показателя – **вероятност и влияние**. Вероятността характеризира предполагаемата честота за настъпване на неблагоприятно събитие, а влиянието показва какви са последиците от настъпване /въздействие/ на това събитие за дейността и постигане на целите. Съществени са рисковете, при които вероятността да настъпят е висока или имат високо влияние върху постигане на целите. На тези рискове е необходимо да се обръща приоритетно внимание.

Природата на риска се променя непрекъснато. От тук следва, че вероятността за настъпване на риска и възможното влияние са динамични процеси и трябва да се наблюдават непрекъснато.

Ограничен брой рискове могат да бъдат количествен измерител (като финансовия риск), но повечето рискове (като риска за репутация) могат да бъдат оценени качествено /с преценяване/.

Рискът се измерва с понятията „влияние“ и „вероятност“, а оценката на риска е комбинация от тези две понятия.

При оценка на риска, може да се използва двуизмерна скала, на която се отразяват вероятността от настъпването им и тяхното влияние. Скалата изглежда по следния начин:

Когато разглеждаме вероятността, рисковете могат да се определят като високи, средни и ниски. Подобно на това, когато разглеждаме влиянието, рисковете отново могат да се определят като високи, средни и ниски. При транспонирането им върху скалата рисковете, оценени като **високи/ високи** и **високи/ средни** при оценяването на вероятността и влиянието, ще попаднат в червената област. Те би трябвало да се смятат за съществени и да се управляват активно, чрез предприемане на действия за намалението им, като приоритетно се обръща внимание на рисковете, оценени като високи/ високи. Трябва да се има предвид, че те не могат да бъдат елиминирани напълно.

Рисковете, оценени като **средни/ средни**, **ниски/ високи** или **високи/ ниски**, попадат в жълтата област на скалата и са все още значителни рискове. Тези рискове трябва да се наблюдават отблизо, като се прилагат действия за контролирането им, за предотвратяване им или преминаването им в по- висока рискова категория. По преценка ръководството може да категоризира, като съществени и рисковете, които са **високи/ ниски** и **ниски/ високи** (попадащи в жълтата област). Този подход се прилага, тъй като, ако не се предприемат мерки и настъпят рискове с високо влияние, но с ниска вероятност, това може да има значителни последици. В случай на ниско влияние и висока вероятност може сериозно да бъде нарушена ежедневната дейност.

Рисковете, оценени като **ниски/ ниски** или **ниски/ средни**, попадат в зелената област и могат да се смятат като ниско приоритетни и следователно рискове, които се "толерират". Те трябва да се наблюдават или при предприемане на допълнителни действия да се има предвид, че разходите за осъществяване на контрол могат да надвишат ползата от намалението на риска.

След направената оценка се изготвя **Риск – регистър** за идентифицираните на рисковете в 123 СУ „Стефан Стамболов“, имащи отношение към конкретните цели.

Етап 4: Документиране.

Всяка основна дейност, свързана с управлението на риска, е необходимо да бъде документирана, за да се осигури проследяване на целия процес. Чрез документиране на всеки етап от процеса по управление на риска, включително описване на избраната подходяща реакция/ действие и служителите, които отговарят за изпълнението на тези действия в определени срокове, се създават условия за редовен и систематичен преглед на процеса.

Основната информация, която се отразява в **риск- регистъра**, съдържа:

- идентифицираните съществени за дейността на организацията рискове;
- определяне нивото на рисковете, чрез оценка на тяхното влияние и вероятност;
- рискове, които остават да съществуват след предприемане на описаните действия (**остатъчни рискове**) и тяхната оценка;
- допълнителни действия за понижаване на остатъчните рискове;
- срокове за изпълнение на планираните действия и отговорни служители за тяхното изпълнение.

Етап 5: Реакция на риска.

След идентифициране и оценка на рисковете ръководството следва да предприеме мерки и действия за реакция на риска, което е много съществен етап от управлението на риска като цяло. Възможни са следните варианти за реакция:

- Ограничаване на риска – това е най- често срещаната реакция, тъй като рискът рядко може да бъде изцяло избегнат. Изграждат се контролни механизми, предоставящи разумна увереност за ограничаване на риска в приемливи параметри. Рисковете, обект на тази реакция, следва да се наблюдават периодично.
- Прехвърляне на риска – чрез застраховане на дейността (ако тя е предмет на застраховане) или чрез сключване на споразумение с друга организация, по силата на което се прехвърля дейността, заедно със съответните рискове, по общо съгласие на страните.
- Толериране на риска – приемане на риска на нивото, на което е оценен. Такава реакция е възможна, ако съответният риск има незначително влияние върху постигане на целите. Рисковете, обект на тази реакция, следва да бъдат непрекъснато наблюдавани поради вероятността да се изместят в по- висока категория.
- Прекратяване на риска – постига се посредством прекратяване на съответната дейност.

Етап 6: Мониторинг и проследяване на процеса по управление на риска.

1. Мониторинг

Осъществяването на ефективност на процеса по управление на рисковете изисква редовно и непрекъснато систематично наблюдение (мониторинг) на всеки негов етап и периодично докладване на идентифицираните рискове и предприетите действия за тяхното снижаване.

Комисията по управление на риска, осъществява текущ мониторинг на процеса на управление на риска.

Комисията се състои от:

Председател: Аделина Василева – ЗДУД;

Членове:

1. Мария Партова – гл. счетоводител;
2. Галина Йосифова – касиер и технически секретар;
3. Георги Петков – домакин.

Комисията е необходимо да:

- установи нивото на остатъчен риск, след предприети мерки по ограничаване на риска (въведените контроли и процедури).
- открива нови рискове (заплахи) за постигане целите, възникнали в процеса на работа през изминалия период.
- направи оценка на въведените контроли по отношение на тяхната адекватност (т.е. дали функционират добре и дали разходите, свързани с тях, не надвишават очакваните ползи).
- оцени цялостната дейност, свързана с управлението на риска за съответната година, с цел:
 - да се установи, че управляваният риск е в допустимите граници;
 - дейностите се извършват при спазване на принципите за добро финансово управление – ефективност, ефикасност и икономичност;
 - достигане на разумна увереност, че целите ще бъдат постигнати.

2. Докладване

За успешното наблюдение и оценяване на процеса по управление на рисковете в 123 СУ „Стефан Стамболов“ – гр. София, във Вътрешните правила се включва раздел „Докладване“, който урежда:

- комуникация и обмен на информация между служителите, относно идентифицираните рискове;
- реда и сроковете за извършване на регулярни прегледи на Риск – регистъра;
- реда и сроковете за докладване на значимите рискове, предприетите действия и ефекта от тях, както и за нововъзникнали събития;
- отговорните за изпълнението на необходимите действия служители.

В случай на установяване на критични рискове, които не са покрити от контролни процедури, директорът следва да бъде незабавно уведомен.

Информацията по идентифициране, управление и мониторинг на всички значими рискове, задължително се включва в годишния доклад за състоянието на финансовото управление и контрол по чл. 8 от ЗФУКПС.

IV. СТРУКТУРИ ПО УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА

Организационната структура по управление на риска в 123 СУ „Стефан Стамболов“ е:

1. Директор;
2. Счетоводител;
3. Зам.- директор УД;
4. Специалист ТРЗ;
5. Специалист, обучение и развитие;
6. Педагогически съветник; психолог; ресурсен учител;

7. Председатели на методични обединения и комисии;
8. Класни ръководители, учители, учители в ЦДО;
9. Непедагогически персонал, вкл. помощник на учителя.

Отговорностите по управление на риска са разпределени както следва:

Директор- отговорен за управление на риска по смисъла на чл. 2 от ЗФУКПС. В тази дейност той се подпомага от всички служители на ръководни длъжности.

Счетоводител – отговорен за управлението на риска за повереният му ресор.

Зам.- директор УД – контролира рисковите фактори за дейността на съответната степен на образование и взема решения в границите на своите правомощия за ограничаване и управление на идентифицираните рискове.

Специалист ТРЗ – участва в процесите по управлението на риска чрез прилагане на определени контролни процедури, спазва разписаните правила и своевременно уведомява директора при констатирани нарушения.

Специалист обучение и развитие – провежда политики за защита на личните данни в съответствие с регламент EU 2016/679 – GDPR НА Европейския парламент и на съвета по отношение на личните данни, както и по реализиране на дейности, свързани с квалификацията на педагогическите специалисти и работа по програми и проекти.

Педагогически съветник, психолог, ресурсен учител – участват в процесите по управлението на риска чрез прилагане на определени контролни процедури, спазват разписаните правила и своевременно уведомяват директора при констатирани нарушения.

Председатели на методични обединения и комисии, класни ръководители, учители, учители в ЦДО, помощник на учителя – наблюдават за рискови фактори при осъществяване на образователния процес и при необходимост своевременно уведомяват директора.

Непедагогически персонал – наблюдават за рискове, свързани с материално-техническата база и при ежедневно изпълняване на основните си дейности и при необходимост своевременно уведомяват директора.

Стратегията за управление на риска се предлага за утвърждаване, има силата на вътрешно административен акт и подлежи на промени и корекции, в случай на възникване на нови обстоятелства.

Настоящата стратегия се свежда до знанието на всички служители на 123 СУ „Стефан Стамболов“ – гр. София като се поставя на сайта на училището.

Съгласно чл. 12, ал. 3 от ЗФУКПС, стратегията се актуализира на всеки 3 години или при настъпване на съществени промени в рисковата среда. Контролните дейности, целящи намаляването на риска, се анализират и актуализират най- малко веднъж годишно.